

paa at udskyde det hele til efter Vurderingen af 1920, er i mine Øjne en unødvendig Forhaling, og dets Vedtagelse kan ogsaa føre til, at de Afgifter, der skal ydes, under Hensyn til den høje Vurdering bliver sat noget højere, end hvis vi faar Sagen ordnet forinden. Af begge disse Grunde maa jeg anse det for rigtigt at blive staaende ved Forslaget, som det er.

Det næste Ændringsforslag, der giver mig Anledning til Omtale, er Venstres Ændringsforslag under Nr. 9 med Hensyn til den Erstatning, der skal ydes. Der staar: „Erstatningen for den afstaaede Jord fastsættes af Vurderingsraadet (jfr. Lov om Ejendomsskyld af 15. Maj 1903 § 9) til en Værdi, svarende til den Pris, som en forstandig Køber maatte antages at ville give for Jorden, saafremt den tilhørte en middelstor Bondegaard“. Jeg anser denne Formulering for noget uklar — det er ikke ganske tydeligt, hvad der menes med Henvisningen til Loven om Ejendomsskyld —, og den er ufuldstændig og maa suppleres med saadanne Regler, som findes i det af det radikale Venstre stillede Ændringsforslag under Nr. 11. Dette foretrækker jeg, og jeg anbefaler det til Vedtagelse.

Om det Ændringsforslag, som Venstre har stillet under Nr. 24, og som gaar ud paa i Stedet for Bestemmelsen om, hvilken Afgift, Len- og Stamhusbesidderne skal svare, hvis de ikke gaar ind paa denne Ordning, at sætte en almindelig Trusel om, at hvis de ikke gaar ind paa Ordningen, vil Lovgivningsmagten fremtidig tage sig af deres Anliggender og paalægge dem en Afgift, vil jeg sige, at jeg finder den ubestemte Trusel langt mindre virkningsfuld end de bestemte Regler, der findes i selve Lovforslaget, lidet egnet til at virke efter Formaalet. Men desuden er den ogsaa saa uklar, at jeg langt maa foretrække Forslagets Bestemmelser. Jeg maa derfor ogsaa fraraade Vedtagelsen af dette Ændringsforslag.

Jeg skal ikke komme ind paa det af Socialdemokratiet stillede Ændringsforslag i Almindelighed, da det vel er en ny Formulering, men dog i Hovedsagen en Gentagelse af de aargamle socialdemokratiske Forslag, der har været drøftede mange Gange i Rigsdagen og paa utallige Valgmøder. Ved et Valg var det endog det Hovedpunkt, Socialdemokratiet førte frem under Valgkampagnen. Disse Forslag er derfor saa gennemdrøftede, at jeg ikke her atter skal komme ind paa dem. Men om

et Afsnit, nemlig det tredie, der vedrører Vallø adelige Stift og Vemmetofte adelige Jomfrukloster, vil jeg dog gerne sige lidt. Jeg gaar ud fra, at der her i Tinget kun vil være et Mindretal, der vil stemme for dette Forslag, og jeg vil derfor anmode Socialdemokratiet at tage det Afsnit af deres Forslag tilbage, som vedrører disse Stiftelser, for at det ikke skal blive forkastet her i Tinget. Der foreligger nemlig udarbejdet af Lenskommissionen, som afdøde Amtmand Brun var Formand for, et Forslag til en Omordning af disse Stiftelsers Anliggender, og i denne Kommissions Betænkning er der ogsaa et Forslag fra Socialdemokratiets Side. Naar jeg, da jeg udarbejdede Forslaget om Lens og Stamhuses Overgang til fri Ejendom, ikke tillige udarbejdede et Forslag om Vallø og Vemmetofte, var det, fordi det Forslag, der foreligger fra Flertallet i Lenskommissionen, ikke var af den Beskaffenhed, at det skaffede nogen Jord, og det var jo Hovedhensigten med det Komplex af Love, der her er forelagt. Jeg er derfor gaaet en anden Vej, idet jeg har anmodet den nye Kurator for Vallø, Grev Moltke, om at komme ind til mig i Justitsministeriet og har forhandlet med ham om en frivillig Udstykning i alt Fald for Vallø Stifts Vedkommende. Han stillede sig forstaaende overfor dette Krav, og jeg havde saa tænkt mig, at man skulde se, hvad det kunde blive til. Tiden er imidlertid gaaet, uden at jeg har hørt noget yderligere fra Kuratoren. Det er derfor muligt, at Sagen er lagt til Side, og det maa jeg, som det nu har artet sig, næsten gaa ud fra. Da jeg nu fra socialdemokratisk Side og fra det ærede Medlem fra Løjre (N. Frederiksen) er blevet opfordret til at forelægge et Lovforslag om en Omordning af Vallø og Vemmetoftes Forhold, vil jeg erklære mig villig til at udarbejde et saadant Lovforslag i Sommer — om nogen videre Sommerferie bliver der vel alligevel ikke Tale — og snarest muligt fremsætte det her i Tinget. Under Hensyn hertil haaber jeg, at det socialdemokratiske Parti vil tage tredie Afsnit af sit Ændringsforslag tilbage, for at ikke et Forslag om en Ordning af disse Forhold, der maaske paa mange Punkter vil falde sammen med, hvad jeg vil bringe i Forslag, skal blive forkastet her i Tinget paa nærværende Tidspunkt. Yderligere Bemærkninger finder jeg ikke Anledning til at fremsætte i dette Øjeblik.